

Szegedi Ítéltábla

Bhar.I.378/2020/10.

A Szegedi ítéltábla mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2021. február 17. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt vádlott1 ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2018. december 10. napján kihirdetett 3.Bf.220/2018/22. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

vádlott1 vádlott

bűnös:

kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pont].

Ezért a vádlottat 5 (öt) év szabadságvesztésre és 5 (öt) év elkövetés helye területéről kiutasításra ítéli.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2017. február 9. napjától 2018. december 10. napjáig letartóztatásban töltött időt beszámítja.

A vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Kötelezi a vádlottat 363.750,- (háromszázhatvanháromezer-hétszázötven) forint bűnügyi költség megfizetésére az állam javára a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint, míg 687.568,- (hatszáznyolcvanhétezer-ötszázhatvannyolc) forint bűnügyi költséget az állam visel.

A vádlott tényleges tartózkodási helyének megjelölését mellőzi.

Egyebekben a másodfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy az elkobozni rendelt kábítószer a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztálya 06000/40/2017. szám alatt foglalta le és a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Kábítószervizsgáló Szakértői Intézet Regionális Laboratórium Szeged 29200-801/2703/2017. szám alatt vizsgálta.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Járásbíróság a 2017. december 6. napján kihirdetett 18.B.1307/2017/23. számú ítéletével vádlott1 vádlottat kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pont] miatt 6 év szabadságvesztésre és 5 év elkövetés helye területéről kiutasításra ítélte.

[2] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg azzal, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2017. február 9. napjától 2017. december 6. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

[4] Rendelkezett a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 376.057,- forint megfizetésére kötelezte, míg 344.340,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

[5] Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[6] Fellebbezett az ügyész a vádlott terhére súlyosítás, a szabadságvesztés és a kiutasítás tartamának súlyosítása,

[7] a vádlott és a védő elsődlegesen az ítélet megalapozatlansága miatt, felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

[8] A Csongrád Megyei Főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és kiutasítás tartamát súlyosítsa, őt 363.757,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezze, állapítsa meg, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült további 40.587,- forint bűnügyi költség az állam terhén marad, egyekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

[9] Utalt az elsőfokú bíróság azon eljárási szabálysértésére, mely szerint a tárgyaláson ügyészi indítvány hiányában olvasta fel tanúl tanú vallomását. Indítványozta, hogy a tanúvallomást a másodfokú bíróság a bizonyítékok köréből rekessze ki.

[10] A védő fellebbezése indokolásában az első fokú ítélet megalapozatlanságára hivatkozott, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre téves következtetést vont le, továbbá a megállapított tényállás részben hiányos és az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget. Álláspontja szerint nem lehet kétséget kizáró módon cáfolni a vádlott azon védekezését, hogy nem tudott arról, hogy a pótkerékben kábítószer van elrejtve.

[11] A védelem e körben kifejtett álláspontja szerint pusztán feltételezéseken és valamiféle „életszerűsége” hivatkozással nem lehet elutasítani a vádlott e körben előadott védekezését anélkül, hogy a bíróság legalább megkísérelte volna a vallomásában tényszerűen előadottak ellenőrzését.

[12] Az enyhítésre irányuló fellebbezést tekintve kérte további enyhítő körülményként értékelni, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri, közel két éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, a vádlott életkorát, azt hogy jelen ügy előtt rendezett családi körülmények között élt, családját legális jövedelemből tartotta el, részletes vallomásával együttműködött a hatóságokkal. Mindezek figyelembe vételével lényegesen enyhébb, az enyhítő szakasz alkalmazásával a törvényi minimum alatti szabadságvesztés kiszabását kérte.

[13] A Szegedi Törvényszék a 2018. december 10. napján kihirdetett 3.Bf.220/2018/22. számú ítéletével az első fokú ítéletet megváltoztatta és a vádlottat a kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[14] Megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült 655.237,- forint, illetve a másodfokú eljárásban felmerült 210.092,- forint bűnügyi költséget az állam viseli. Egyekben az elsőfokú bíróság ítéletét a bűnjelek vonatkozásában helybenhagyta.

[15] A másodfokú bíróság ítéletével szemben az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott terhére felmentése miatt, bűnösségének kábítószer birtoklása büntettségében [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pont] való megállapítása, vele szemben fegyházbüntetés és kiutasítás kiszabása érdekében.

[16] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.39/2019/22. szám alatt az ügyészi fellebbezést fenntartva a tényállás helyesbítése mellett indítványozta, hogy az ítéltábla a másodfokú ítéletet változtassa meg, a vádlott bűnösségét állapítsa meg kábítószer birtoklásának büntettségében [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pont], ezért ítélje őt szabadságvesztésre és elkövetés helye területéről történő kiutasításra. Állapítsa meg, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani, a kiszabott szabadságvesztés tartamába számítsa be a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt, állapítsa meg, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezze őt az eljárás során keletkezett mindazon bűnügyi költség megfizetésére, mely nem abból adódott, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri. Egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy az eljárás során 0600/40/2017.bü. számon lefoglalt, a Nemzeti Szakértői Központi Kutató Kábítószervizsgáló Szakértői Intézet Regionális Laboratórium Szeged által 29200-801/2703/2017. szakvélemény számon véleményezett és az ORFK-n tárolt kábítószer rendeli elkobozni.

[17] A fellebbezési nyilvános ülésen az ügyészség írásbeli indítványát fenntartotta.

[18] A védő elsődlegesen a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, bűnösség megállapítása esetén másodlagosan további enyhítő körülményként kérte figyelembe venni az időmúlást, a büntetőeljárás vádlottnak fel nem róható elhúzódását. Ezek figyelembe vételével az enyhítő szakasz alkalmazásával a törvényi minimum alatti szabadságvesztés kiszabását kérte.

[19] Az ítéltábla az ügyész fellebbezését alaposnak ítélte az alábbiak szerint:

[20] A Kúria Hkf.III.156/2020/10. számú végzésével a Szegedi Ítéltáblát a harmadfokú eljárás lefolytatására utasította. Határozatában kifejtette, hogy a részleges megalapozatlanság a harmadfokú eljárásban kiküszöbölhető akként, hogy a harmadfokú bíróság a megalapozatlan tényállásrészt mellőzi, mely nem minősül eltérő tényállás megállapításának.

[21] A jelen ügyben az ítéltábla a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást felülbírált a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[22] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

[23] Nem osztotta a másodfokú bíróság azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben 2017. december 6. napján tartott tárgyaláson tévesen, ügyészi indítvány hiányában tette felolvasással a bizonyítás anyagává tanúl tanú nyomozás során tett vallomását.

[24] A Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészség 1.B.874/2017/40-I. számú vádiratában indítványozta, hogy a bíróság felolvasással tegye tárgyalás anyagává tanú nyomozás során tett vallomását.

[25] Az ügyben 2017. október 18. napján tartott tárgyalás jegyzőkönyvének tanúsága szerint (18. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal harmadik bekezdés) az ügyész a vádiratot az írásbelivel egyezően fenntartotta, ismertette. Ebből következik, hogy az elsőfokú bíróság az indítvány teljesítésével nem valósított meg eljárási szabálysértést, így e tanú vallomásának az értékelésére is sor kerülhetett.

[26] A másodfokú bíróság részben iratszerűen helyesbítette és egészítette ki a tényállást a vádlott havi jövedelmének összegére, illetőleg arra vonatkozóan, hogy a vádlott által használt mikrobusz egyben a tulajdonát is képezte.

[27] Ez a tényállás helyesbítés, illetőleg kiegészítés azonban a vádlott bűnösségének kérdésében nem bírt jelentőséggel.

[28] Ezen felül pedig helyesbítette a tényállást a vádlotti tudattartalomra – tudati tényre – vonatkozóan, az elsőfokú bíróság állásfoglalásától eltérően, mely szerint kétséget kizáróan nem volt megállapítható, hogy a vádlott tudott a gépkocsiban elrejtett kábítószerrel.

[29] Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy az ítéleti tényállás személyi és történeti részében nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, hanem úgynevezett belső történések, tudati tények is lehetnek. A szándékosság megítélésének körébe tartozó valamelyik tudati elem, tudati tény beépítése a ténymegállapítások sorába nem kifogásolható a bíróságok részéről (BH 2005.167.; BH 2011.3.; Kúria Bfv.II.1643/2015/4.; Bfv.II.1692/2017/6.sz.).

[30] Jelen ügyben azt kellett a harmadfokú bíróságnak vizsgálni, hogy volt-e alapja az eltérő tudati tény megállapításának a másodfokú eljárásban.

[31] A másodfokú bíróság az első fokú ítéletnek a vádlott védekezése tekintetében kifejtett álláspontját feltételezéseken alapulónak és tévesnek ítélte azzal, hogy a védekezés teljes mértékű megcáfolása egyéb bizonyíték hiányában nem jelenti szükségképpen egy tény kétséget kizáró bizonyosságát.

[32] Ezzel szemben az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa beszerzett bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, ennek során kiemelt figyelmet fordított a vádlotti védekezésre. A járásbíróság a bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve, azok okszerű mérlegelésével vetette el a vádlott azon védekezését, hogy nem tudott a gépjárműben elhelyezett kábítószerrel.

[33] Jelen ügyben tény, hogy a vádlott jelentős mennyiségű és egyben jelentős értékű kábítószerrel hozott be elkövetés helye területére a saját tulajdonú és kizárólagos használatában

lévő gépkocsiban elrejtve. Ezt bizonyította a vádlott tetten érése, de ezt maga a vádlott sem vitatta.

[34] Így téves a másodfokú bíróság azon megállapítása, hogy az életszerűsége és a védekezés előterjesztésének időpontján túl ne lett volna egyéb bizonyíték.

[35] A vádlott tehát az eljárásban kizárólag azt vitatta, hogy a kábítószer elrejtéséről előzetesen tudott volna. Ezzel összefüggésben előadott védekezését az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta, értékelte és végül azt nem fogadta el.

[36] A vádlotti vallomás szerint vádlottl kis időre hagyta saját felügyelete nélkül a gépkocsit egy olyan cég bejegyzésének helye cégnél, amelynek telefonszáma időközben töröltődött a vádlott telefonjából. E cégnél a vádlott gépkocsijának áruszállításra való megfelelőségét vizsgálták. Időközben őt a cég tulajdonosa ebédelni hívta. Ekkor helyezhették el ismeretlenek abban a kábítószer és engedték útjára a vádlottat. Ilyen előzmények után több országon át utazott ezzel a gépkocsival a vádlott.

[37] A vádlott fenti védekezése mellett, mely az ilyen jellegű ügyekben – az ítéltábla gyakorlatából megállapíthatóan – tipikusnak mondható, az a következtetés, hogy a vádlott tudott a gépkocsiban elrejtett kábítószerrel, okszerű, logikus következtetés.

[38] Az elsőfokú bíróság tudati tényre vont következtetése tehát megalapozott volt, így ebből következően a tényállás is az volt.

[39] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.

[40] E szabályhoz képest a másodfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a bizonyítékot át(felül)mérlegelésével állapított meg más tudati tényt, és állapított meg eltérő tényállást. Ennek következtében a másodfokú ítélet tényállása a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja alapján részben megalapozatlanná vált.

[41] Ezért a harmadfokú bíróság részbeni megalapozatlanságot a Be. 619. § (3) bekezdése alapján akként küszöbölte ki, hogy mellőzte a másodfokú bíróság tudati tényre vonatkozó eltérő tényállás megállapítását (másodfokú ítélet 4. oldal negyedik bekezdés).

[42] A lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján helyesbítette továbbá a tényállást akként, hogy a vádlottól lefoglalt kannabisz totál THC tartalma 1150 gramm volt. Ez a vádlottra a legkedvezőbb hatóanyag tartalom, a szakértő által megállapított 1260 gramm +/- 110 gramm figyelembe vételével.

[43] Ez a mennyiség 9,58-szorosan haladta meg jelentős mennyiség alsó határát, ezen megállapítást azonban az ítéltábla a jogi indokolásba utalta.

[44] Az így helyesbített tényállás megalapozott, az irányadó volt a harmadfokú felülbírálat során.

[45] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság „határozata meghozatalakor” helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekményt a törvénynek megfelelően minősítette.

[46] A harmadfokú bíróság a megváltoztatott tényállás alapján a másodfokú ítéletet megváltoztatva, vádlottl vádlott bűnösségét kábítószer birtoklásának büntetében [2012. évi C. törvény (Btk.) 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés b) pont] megállapította.

[47] Az ítélet jogi indokolását kiegészítette a Btk. 461. § (1) bekezdés c) pontja és a (3) bekezdés a) pontjára történő hivatkozással, a mennyiségi meghatározásokra vonatkozóan – ahogy arra a másodfokú bíróság is hivatkozott –, valamint a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. a) pontjára és az Egységes Kábítószer Egyezmény Mellékletének I. és II. jegyzékére történő hivatkozással, mert a kannabisz e jogszabályi hely alapján minősül kábítószernek.

[48] A bűnösségi körülményeket tekintve további enyhítő körülmény – ahogy arra a védő helyesen hivatkozott – az időmúlás, illetve a büntetőeljárás elhúzódása, hiszen az a vádlottnak nem volt felróható. További enyhítő körülmény – az ítéltábla gyakorlatának megfelelően –, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetést hazájától, családjától távol, idegennyelvi környezetben kell, hogy letöltse.

[49] E körben az elsőfokú bíróság által hivatkozott büntetés átadása csak egy lehetőség, és ha arra sor is kerül, annak időpontja teljesen bizonytalan, ezért az erre való hivatkozás téves. Egyebekben a bűnösségi körülmények megállapítása helyes.

[50] A vádlott által elkövetett bűncselekmény büntetési tétele öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, a középérték – ahogy arra utalt az elsőfokú bíróság is – hét év hat hónap.

[51] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott esetében a büntetési célok kizárólag szabadságvesztés kiszabásával érhetők el. A további enyhítő körülményekre is figyelemmel az ítéltábla álláspontja szerint a szabadságvesztés tartama azonban eltúlzott, de nem indokolt enyhítő szakasz alkalmazása, az irányadó büntetési tétel alsó határának megfelelő tartamú szabadságvesztés arányos. Ezért a vádlottal szemben a Btk. 36. §-a alapján 5 év szabadságvesztést szabott ki.

[52] A Btk. 35. § (2) bekezdése értelmében a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat állapítható meg.

[53] Az ítéltábla gyakorlatának megfelelően a fentiek alapján a külföldi állampolgárságú, magyar nyelvet nem ismerő vádlott esetében a szabadságvesztést a Btk. 37. § (3) bekezdés d) pontjában meghatározott fegyház helyett, a Btk. 37. § (2) bekezdés b)

pontja szerinti börtönben rendelte végrehajtani (ez nem minősül ugyanazon körülmény kétszeres értékelésének).

[54] A nem magyar állampolgár vádlott jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt követett el, így az országban tartózkodása nem kívánatos. Ezért őt a harmadfokú bíróság a Btk. 59. § (1) bekezdése és a Btk. 60. § (1) és (2) bekezdése alapján öt évre elkövetés helye területéről kiutasította, ahogy azt az elsőfokú bíróság is tette.

[55] A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2017. február 9. napjától 2018. december 10. napjáig letartóztatásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

[56] A vádlott a Btk. 38. § (1) és (2) bekezdése alapján a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[57] A bűncselekménnyel érintett kábítószer az ítéltábla a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja alapján elkobozta. E körben tehát téves az elsőfokú bíróság Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontjára történő hivatkozása.

[58] A bűnösnek kimondott vádlottat kötelezte 363.750,- forint bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján, míg 687.568,- forint bűnügyi költséget az állam visel a Be. 339. § (2) bekezdése alapján.

[59] Mivel a vádlott 2018. december 10. napján szabadlábra került, ezért az ítéltábla mellőzte a vádlott tényleges tartózkodási helyének (fogva tartás helye) megjelölését.

[60] Az elsőfokú bíróság a kábítószer elkobzása során elmulasztotta felhívni azokat az adatokat – lefoglaló hatóság megnevezése, határozatának száma, eljáró szakértői intézet megnevezése, szakvélemények száma – amely alapján az a hatóság részéről beazonosítható, ezért ezeket az adatokat a harmadfokú bíróság pótolta.

[61] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az ügyész fellebbezését alaposnak ítélve, a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[62] Az ítélettel szemben a Be. 458. § (3) bekezdése alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2021. február 17.

Dr. Benedek Tibor

Sefta Márta dr.

Dr. Cserhádi Ágota

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bhar.I.378/2020/10. számú ítélete a mai napon jogerős.

Szeged, 2021. február 17.

Dr. Benedek Tibor

a tanács elnöke